

परि अङ्गुलोच्चमिति सूत्रार्थः ॥ हे महावीर मखाय तर्हीर्त्ते त्वां करोमि ॥ ७ ॥

मखाय शिरोऽसि । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय शिरोऽसि ।
मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय शिरोऽसि । मखाय त्वा मखस्य
त्वा शीर्त्ते ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय
त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते ॥ ८ ॥

का° [२६. १. १०.] निष्ठितमभिमृशति मखस्य शिर इति । निष्पन्नं महावीरं
वामकरस्य दक्षिणेन स्पृशतीत्यर्थः ॥ हे महावीर त्वं मखस्य शिरो मूर्धासि भव-
सि ॥ का° [२६. १. ११.] एवमितरौ प्रतिमन्त्रम् । इतरौ द्वौ महावीरौ प्रतिमन्त्रमे-
वमेव करोति अभिमृशति चेत्यर्थः ॥ मखाय द्वितीयं महावीरं करोमि मखस्य
निष्पन्नं स्पृशामि मखाय तृतीयं महावीरं करोमि मखस्येति निष्पन्नं स्पृशति ।
मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य शीर्त्ते (10.) त्वामभिमृशामि ॥ का° [२६. १.
२२.] गवेधुकाभिः श्लक्ष्णायति मखायेति प्रतिमन्त्रम् । गवेधुकाभिः महावीरान् धर्ष-
णेन (11.) मृदून्करोति मखायेति प्रतिमन्त्रमेकैकम् ॥ मखाय मखस्य शीर्त्ते च
त्वां गवेधुकाभिः श्लक्ष्णायामि । एवमग्रिमौ मन्त्रौ ॥ ८ ॥

a. अश्वस्य त्वा वृक्षः शक्रा धूपयामि देवयज्ञे पृथिव्याः । b. मखाय
त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । c. d = a. b. । e. f = a. b. । g. मखाय
त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्त्ते । मखाय त्वा मख-
स्य त्वा शीर्त्ते ॥ ९ ॥

का° [२६. १. २३.] अश्वशकृता धूपयत्यश्वस्येति प्रतिमन्त्रम् । दक्षिणाग्निदीप्तेना-
श्वपुरीषेण त्रिभिर्मन्त्रैस्त्रीन्महावीरान्धूपयेत् एकैकधूपने सप्तसप्ताश्वशकृन्ति गृह्णाति
(12.) ॥ हे महावीर पृथिव्याः देवयज्ञे मखाय मखस्य शीर्त्ते च वृक्षः सेतुरश्व-
स्य शक्रा शकृता पुरीषेण त्वा त्वां धूपयामि पद्म इति सूत्रेण [पा° ६. १. ६३.]
शकृद्ब्रह्मस्य शकृन्नादेशः । एवमितरमन्त्राभ्यामितरौ धूपयेत् ॥ का° [२६. १. २४.]